

Aulum Vinding Vind Valgmenighed

**Som et strejf af en dråbe
fik vi lov til at håbe
på de ting som skal komme
før end livet er omme**

Foto: Tage Forsom Tekst: Kim Larsen

Valmenighedens personkreds

Bestyrelse

Formand Carsten Bjerrum, Vind

Telefon 97 43 02 20

Næstformand Anja Bendesen, Sørvad

Kasserer Martin Bonde, Vind

Sekretær Pernille Kristensen, Brande

Alexander Vennersdorf, Aulum

Suppleant Mariane Andersen, Sørvad

Forretningsfører

Harald Nielsen, Søndermarken 11

7490 Aulum Telefon 23 82 40 53

e-mail: hnaulum@fiberpost.dk. Kontaktes for adresseændringer og forsendelse af kirkeblad

Valgmenighedspræst

Ronald Risvig, Holstebrovej 9, 7490 Aulum
telefon 97 47 24 13

e-mail: ronald-risvig@hotmail.com.

Træffes hele døgnet og alle dage, undtaget annoncerede feriedage

Afløser for præsten

Pastor emeritus Bent Ole Pedersen

Bjerringbro. Telefon 23 36 90 48

Samt præsterne ved Holstebro Valgmenighed
Margrethe Dahlerup Koch
og Peter Hedegaard

Kirkebetjeningen

Organist: Jane Vennersdorf

Afløser: Åse Leth

Kirkesangere: Irene Særkjær, Simone Frøkjær
Jensen.

Afløser: Nina Hauge Særkjær og Åse Leth

Kirketjenere: Tage Hansen, Irene Særkjær og
Simone Frøkjær Jensen

Valgmenighedens husorkester

Peder Fonager, harmonika. Bent Grønbæk
Olesen, violin. Rasmus Skou, trompet. Jane
Vennersdorf, klaver og sang

Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed er en selvstændig menighed indenfor Den Danske Folkekirke. Gudstjenester, koncerter, foredrag mv. er åben for alle interesserede, også ikke medlemmer.

Medlemskab

Oplysninger om evt. medlemskab, og hvad det indebærer, gives ved henvendelse til formanden eller præsten.

Læs mere om valgmenigheden på:

www.avv-valgmenighed.dk

Følg os på Facebook

Kirkebladet skrives og redigeres af valgmenighedspræst Ronald Risvig
Opsætning og Lay Out sker i samarbejde med Aulum Bogtryk & Offset v/ Carsten Henriksen.

Kirkelige handlinger

Dåb

Aftales med valgmenighedspræsten i god tid. Præsten sørger for fødselsanmeldelsen.

Vielse

Aftales med valgmenighedspræsten i meget god tid. Parrets dåbsattester og en prøvelsesattest, som udstedes af borgmesterkontoret i den kommune, hvor én af partnerne bor, sendes eller afleveres til valgmenighedspræsten.

Begravelse

Tidspunkt aftales først med valgmenighedspræsten. Dødsfaldet anmeldes desuden til begravelsesmyndigheden (sognepræsten). Dette kan ske via bedemand eller valgmenighedspræsten.

Foto og video

Ved dåb og vielse kan det foretages ved ind- og udgang samt efter gudstjenesten. Ved begravelse i god tid før begravelsesgæsterne kommer.

Kirkespejl

Døbte

Felix Heinesson Mohr den 7. oktober

Døde

Anders Kjær den 30. august

Bodil Fastergaard den 5. september

Fra bestyrelsen

Foto: Privat

Carsten Bjerrum, formand

Ny hjemmeside

Der arbejdes for tiden på at skabe en ny, mere brugervenlig og overskuelig hjemmeside, der både i tekst og billeder udtrykker, hvad valgmenigheden står for og historien bag. Vi forventer den nye hjemmeside er klar senest til nytår, men håber det bliver lidt før. Så hold øje med den på samme adresse som nu www.avv-valgmenighed.dk

Generalforsamling

Dato for generalforsamling 2019 er fastsat til torsdag den 28. marts. Dagsorden og indkaldelse kommer i næste nummer af kirkebladet, men sæt allerede nu kryds i kalenderen.

Vi har brug din e-mail

For at minde jer om de mange arrangementer, der er året igennem, vil vi gerne kunne sende en e-mail i passende tid før arrangementet. Sådan en mail håber vi, du gerne vil modtage. Så derfor: Send gerne din e-mail til vor forretningsfører Harald Nielsen

e-mail: hnaulum@fiberpost.dk - så modtager du fremover en „husker“ cirka en uge før et arrangement. På forhånd tak.

Forsiden

„Sol i horisonten“

Foto: Tage Forsom. Tekst: Kim Larsen

Mens jeg skriver dette, varmer oktobersolen ind gennem ruden og med vinduet halvt åbent, kan jeg mærke den lune og samtidig friske duft af efterår. Det er den tid på året, der bærer alle årstiderne i sig. Der er en blid eftersmag af sommerens glød, der blev født af forårets frodighed og vækst. Samtidig er der en snert af kølighed, der ligger som en undertone og varsler, at vinterens kulde inden længe er over os. Sådan bliver efteråret et billede på livets forløb og overgange, ikke mindst for de af os, der er over tres, og som ikke bare statistisk, men også helt faktisk, lever med den kendsgerning, at vi har langt mindre end halvdelen tilbage af livet. Timeglassets sandskorn løber hurtigere og hurtigere, udtrykker mange, når de når op i årene.

Det gør de måske også, sådan rent psykologisk, ligesom i et timeglas. Men timeglassets sandskorn løber hele livet, lige fra det første åndedræt. Det er den nøgne kendsgerning: vi fødes til at dø. Det kan synes trist og vemodigt, hvad det da også er. Men vemodighedens tvilling er glæden. Glæden over, at vi overhovedet fik lov at være til og kunne håbe, selvom vi, som en dråbe, hænger og venter på at slippe og falde til jorden. Vi ved ikke, hvornår det sker, vi ved blot, det vil ske, men som Kim Larsen skriver, mens vi hænger der, fik vi lov at håbe:

*Som et strejf af en dråbe
fik vi lov til at håbe
på de ting som skal komme
før end livet er omme*

Og – der er mere at sige: Kristendommens budskab til os mennesker, hvor troen og tvivlen er en del af vor bagage, er, at det, der skal komme, ikke blot før livet er omme, men også på den anden side af vinterkulde og død: er solopgang, er opstandelse. Om Kim Larsen i „Som en strejf af en dråbe“ (også) havde opstandeshåbet i tankerne, skal jeg ikke gisne om. At Grundtvig havde opstandelsen og det evige liv i tankerne i sin store efterårssalme: „Nu falmer skoven trindt om land“, er jeg til gengæld vis på. For nok begynder salmen med fuglestemmen der daler og „sorten muld og stubbene de golde“, men så slår den dog straks over i glæden ved de gaver, vi nu har i vor lade, og som vi har i vort liv. Gaver vi har i kraft af det fællesskab vi har og havde med familie, venner og

andre vi har mødt på vor livsvej. Det er vor høst her i livet, der skænkes os af nåde. Og hvad angår Vor Herres Høst, der kan vi hvile i troen på, at i Guds lade er der plads til os alle. Således kommer „høsten her og høsten hist“ i hus. De fire sidste strofer i Grundtvigs salme lyder sådan:

Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!
DDS nr. 729,7-10

Ronald Risvig

Klaskvig, udsigt fra hotellet.

Foto: Britta Clausen

Frisen

Frisen er et gennemgående motiv i kirkebladet, fordi det viser hen til noget afgørende i vort liv. Denne gang er frisen to friser, med hvert sit motiv. De to motiver stilles overfor hinanden. Det ene er dråben, som symbol på det foreløbige. Som dråben der kommer ud af vandhanen, hænger der et stykke tid, men på et tidspunkt må slippe. Ligeså med de mange dråber en sky består af. Når vanddråberne bliver så store og tunge, at de ikke længere kan holde sig svævende, falder de ned som regndråber. Det andet motiv er solopgangen, som symbol på Kristus, opstandelsen og det evige liv. I Ingemanns salme: „I østen stiger solen op“ synger vi:

Du soles sol fra Betlehem!
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit Paradis!

DDS nr. 749,7

Og med Grundtvig synger vi:

Krist stod op af døde
i påske-morgenrøde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

DDS nr. 218,1

Således fortsættes temaet fra forsidebilledet og Kim Larsens tekst, hvor det er spændingen mellem det timelige og det evige, forholdet mellem menneskeliv og kristentro, der er på færde.

Og her, hvor adventstiden nærmer sig, hvad er det da vi håber på – venter på? Det er Herrens komme, og Herrens komme går over jul med Jesu fødsel til påskens lidelse, død og opstandelse og videre til himmelfart og pinse, for Gud vil ved sin Helligånd være hos os til evig tid. Det hele løber sammen midt i tiden, midt i vort jordiske liv, hvor foreløbigheds karakter i glimt ophæves, som Grundtvig skriver i „Jeg kender et land“:

O kærlighed selv,
du rolige kilde for kræfternes elv!
Han kalder dig Fader, som løser vort bånd,
al livskraft i sjælen er gnist af din Ånd,
dit rige er der, hvor man død byder trods,
det komme til os!

DDS nr. 561,11

Ronald Risvig

Mennesker imellem

I klummen „Mennesker imellem“ indbydes almindeligvis en gæsteskrivent til at dele, hvad vedkommende har på hjerte. Her er plads til at forundres og reflektere over et område af livet, der er imellem os mennesker. Denne gang giver jeg pladsen til mig selv. Til gengæld har jeg ingen prædiken med i denne udgave af kirkebladet. Den plads er givet til valgmenighedspræst Morten Kvist. Se side 18

Ronald Risvig. Foto: Ulla Skovsbøl

Glæden ved at vokse – sammen

Den største drivkraft er glæden, for glæden bærer livet i sig. Det pulserende, det undersøgende, det udfordrende, det uforudsigelige, det der kræver vor indsats. Det er der, hvor livet trækker i os og kommer os i møde. De gør det, fordi vor længsel og lyst, som menneske, det er at virke og skabe. Livet vil noget med os. Det vil livet for dets egen skyld. *„For livet skal ikke blive til noget bestemt,*

men er bestemt til liv“, for nu at citere mig selv. Det betyder ikke, at alt er lige godt – tværtimod. Derfor er det sundt at holde sig til glæden, der både er katalysator og den der fortæller os, om vi er på rette vej. Det gælder i mangfoldige af livets områder, måske alle? Og der hvor skabertrangen og virkelysten går hånd i hånd med glæden, der vokser vi som mennesker. Vi kender det alle; den største glæde, det er når glæden over vel udført virke deles med andre, det er her vi vokser - sammen.

At vokse sammen betyder ikke, at vi skal være ens og gøre alt i fællesskab. Mangfoldigheden og forskelligheden er en gave. Og det at vokse sammen og være sammenvokset, er væsentlig forskelligt. At vokse sammen handler blandt andet om, at lade sig berige af og ikke bekrige hinandens forskelligheder. Det bliver ikke mindst tydeligt i parforholdet og ægteskabet, men også lande og kulturer imellem. For der, hvor parterne har og får plads og mulighed for at udvikle deres særkende, som det menneske og samfund det nu er, der kan to mennesker blive til ét kød. Sådan som vi kender det fra vielsesritualet. Hvilket to umiddelbart forskellige samfund og kulturer billedligt talt også kan, om viljen er til stede.

For der, hvor vi kan skelne mellem hvem der er hvem og hvad vi hver især har, som vore særkende – uden at (ad) skille os fra hinanden. Netop der kan det frugtbare møde og en integrering finde

sted - uden, at der sker en sammenblanding af, hvem der er hvem. For, der, hvor der er tydelige grænser, er der kontakt. Og hvor der er tydelighed og kontakt, kan livet udfolde sig som liv. Det gælder i de nære familiemæssige og venskabelige relationer, og det gælder i en virksomhed og på arbejdspladsen, som det gælder imellem forskellige lande og kulturer. Det gælder lokalt som globalt. Skal livet mellem mennesker, samfund og lande næres og vokse, da skal vi ikke dyrke magtkampe og se hinanden som konkurrenter, men som en del af en fælles organisme, hvor vi alle er grene på det samme træ, der bidrager til et fælles gode.

I Johannes Evangeliet kap. 15 hører vi Jesus bruge vintræet som billede, da han fortæller disciplene om sig selv og om, hvem han er. Vintræet er en nytteplante, hvis formål er at sætte så meget frugt som muligt. I Jesu brug af vintræet er det ikke en hvilken som helst frugt der skal komme ud af det. Det skal være kærlighedens frugt, der giver næring til vor indbyrdes og forbundne liv. Det er den næring, der gives med vinen, som er billedet på Jesu blod. Den næring, der skal sive ud i alle vore årer på samme måde, som træets saft skal sive ud i alle grenene. Det er den næring, der gør, at disciplene og vi er forbundne med Jesus, som han er forbundet med sin Fader. Og som Gud elskede os, skylder vi også at elske hinanden. (1. Joh.) Menneskeheden er en stor organisme og ikke mindst i det lokale og nære sam-

fund og fællesskab har vi en enestående mulighed for, i et overskueligt miljø, at turde tro på styrken i forskelligheden. Den forskellighed der samtidig har glæden som den fælles drivkraft. Den glæde, der kristeligt udtrykt, henter sin næring fra Kristus. Styrken ligger i at turde tro dette og handle derefter. Styrken ligger i, at turde tro, at det ikke kun handler om personlig vinding og /eller økonomisk udbytte for mig og min eventuelle virksomhed eller personlig profilering. Styrken ligger i at ingen, hverken et menneske, et land eller regering undertrykker andre for egen vindings skyld. Styrken ligger i at vi med hvert vort område åbner os for glæde, indsigt og viden, så livet i al dets mangfoldighed kan blive til det, det er bestemt til, nemlig gensidig befrugtning, modning, menneskelig vækst og høst. Det er der, vi vokser sammen. Sagt med første og sidste strofe af salmedigteren Jørgen Kristensens salme: „Vintræ og grene og frugt hører sammen“, der er skrevet over Joh. 15,1-11:

Vintræ og grene og frugt hører sammen:

Kristus er ét med sit folk på dets færd.

Grenene dør, hvis de skilles fra stammen:

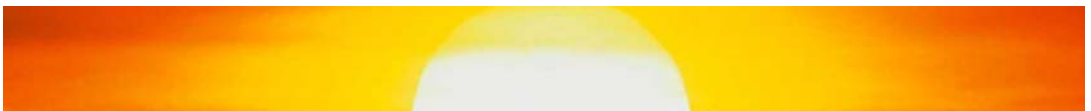
Skilt fra Guds Søn er vi ingenting værd.

Glæden er den, at vor Herre alene ved, hvor i verden han bedst får os brugt.

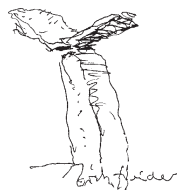
Glæden er den, at vi vokser som grene, næres af stammen og bærer dens frugt.

DDS nr. 368,v1 og 5

Ronald Risvig

Arrangementer Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed

4. november

Alle Helgen Gudstjenesten i Aulum Kirke kl. 13:30. En gudstjeneste, hvor vi mindes de døde, de der er gået forud for os, og hvor de af valgmenighedens medlemmer der er døde siden forrige Alle Helgen nævnes ved gudstjenesten.

7 november

“Oktober ´43 – redningen af de danske jøder“ Det er i år 75 året for jødernes flugt fra Danmark under besættelsen. Denne historiske begivenhed har Klezmerduo, bestående af Henrik Bredholdt og Ann-Mai-Britt Fjord, der spiller jødisk folkemusik, skabt en musik-og fortælleforestilling over. På 2 x 45 minutter føres vi gennem dramatiske begivenheder, der desværre har stor nutidig relevans for millioner af mennesker verden over. **Det er i Aulum kirke kl. 19:00 – 21:00** med pause, hvor der kan købes forfriskninger. **Pris kr. 50. Børn og unge under 18 år gratis adgang.** Læs mere om Klezmerduo her www.klezmerduo.dk

Klezmerduo Henrik Bredholdt og Ann-Mai-Britt Fjord

2. december

Advents Koncertgudstjeneste I Aulum Kirke kl. 19:00 Sang – musik og en kort prædiken over temaet: „Forventning og Glæde“. Valgmenighedens organist Jane Vennersdorf har samlet et mindre kor og sammen med valgmenighedspræst Ronald Risvig sammensat aftenens program. Vi synger såvel kendte som mindre kendte advents-og julesange og salmer. Der er fri entre og alle interesserede er velkomne.

Foto: Privat

4. december

Musik – Sang og Fortælling ved Advents-og Julegudstjenesten i Aulum Kirke kl. 10:30

Alle interesserede er hjertelig velkomne til at deltage i gudstjenesten, der er lagt tilrette specielt for beboere, personale,

hjælpere og pårørende ved Birketoft Plejecenter, Plejehjemmet Kastaniegården og Sørvad Plejecenter. Medvirkende er valgmenighedens organist Jane Vennersdorf og præst Ronald Risvig. Kirkesanger og solist: Tina Lynderup.

1. januar

Nytårs gudstjeneste i Aulum Kirke kl. 13:30

En gudstjeneste, hvor sang og musik fylder mere end ellers. Medvirkende på trompet Rasmus Skou og på orgel og klaver Jane Vennersdorf. Kirkesangere Ninna Særkjær og Simone Frøkjær Jensen samt valgmenighedspræst Ronald Risvig. Efter Gudstjenesten indbydes alle til en lille sammenkomst i præsteboligen Holstebrovej 9, Aulum. Her nyder vi et glas champagne og lidt godt til maven og ønsker hinanden Godt Nytår.

13. januar

Højskoledag med temaet: „Grænselandet og dets mennesker“

2020 er hundredåret for Sønderjyllands genforening med Danmark. Det tager vi hul på allerede i 2019. Det samlede program begynder med gudstjeneste i Aulum Kirke kl. 10:30 og forsætter i Aulum Fritidscenter med foredrag, fortælling, sang og musik. Hele programmet findes som midtersiderne i dette blad. Ligesom der kan læses nærmere på www.avv-valgmenighed.dk

3. februar

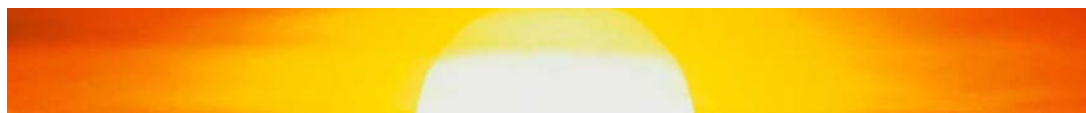
Vi fejrer Kyndelmisse med en lysgudstjeneste, hvor vægten er på sang og musik og lyset. Lyset i verden, lyset blandt mennesker og især Kristus som lyset. Det sker ved en aftengudstjeneste i **Vinding Kirke kl. 19.00** hvor de levende lys er tændt. De medvirkende er organist Jane Vennersdorf, kirkesanger Ninna Særkjær, Irene Særkjær og Simone Frøkjær Jensen. Kirketjener Tage Hansen og valgmenighedspræst Ronald Risvig. Efter gudstjenesten er der kaffe / the og lidt til maven. Alle interesserede er velkomne.

Foto: Privat

23. marts

Der arbejdes på at arrangere en heldagsudflugt til domkirkebyen Ribe og omegn. Vi regner med at kunne præsentere det færdige program i næste kirkeblad. Så sæt allerede nu kryds i kalenderen.

Replikken

„Replikken“ er ligesom frisen, også en fast del af kirkebladet. En replik er kendetegnet ved en udtalelse eller ytring der indgår som led i en samtale, en diskussion el.lign., ofte et svar på eller en imødegåelse af et tidligere fremsat indlæg. Det kan være en samtale der foregår i medierne, hvor væsentlige temaer af f.eks. samfundsmæssig, politisk eller religiøs karakter behandles. Denne gang leveres replikken af Morten Kvist, der er valgmenighedspræst i Gjellerup og Herning Valgmenigheder og tidligere højskoleforstander på Askov Højskole samt medlem af etisk råd og desuden en flittig samfundsdebattør. Morten Kvist har været i mediemøllen i forbindelse med at han af kirke- og kulturministeren blev bedt om at forestå gudstjenesten i forbindelse med Folketingets åbning. Det faldt en del politikere fra socialdemokratiet og den øvrige venstre side i folketingssalen for brystet. Hvad det handler om, fremgår af Morten Kvists replik, ligesom der kan læses yderligere i de elektroniske medier ved at google sig frem på nettet.

Ronald Risvig

Udsigt fra bygden Bø. Foto: Britta Clausen

Overvejelser i anledning af en prædiken

Foto: Privat

Af Valgmenighedspræst Morten Kvist

At skulle prædike ved Folketingets åbning lægger umiddelbart op til overvejelser over det særlige i situationen, at menigheden blandt andet består af regeringen og andre højtstående politikere. Mange har da også spurgt, om jeg ville bruge anledningen til at få sagt noget særligt, revse, ruske op eller provokere? Om jeg har noget særligt på hjerte til netop den menighed inklusive radiolytterne?

Efter at have sagt ja til at stå for gudstjenesten, stod det ret hurtigt klart, at forberedelsen kunne blive meget ufri. Trods helt frit tekst- og salmevalg og visse liturgiske friheder, ville det næppe være muligt at se helt bort fra den særlige sammenhæng. Enhver præst ved, at det er anderledes at prædike for en

Fortsættes side 15, efter højskoleprogrammet

GRÆNSELANDET OG DETS MENNESKER

Fortællinger om den store og den lille historie

Højskoledag den 13. januar 2019

Velkommen til højskoledag, hvor der indbydes til gudstjeneste og inspirerende foredrag, musik, sang og fortælling. Alt sammen noget vi håber, kan give næring til samværet, samtalen og dagliglivet. Med årets tema om „Grænselandet og dets mennesker“ tager vi forskud på hundredåret for Sønderjyllands genforening med Danmark, og dermed også på et stort kapitel i såvel Sønderjyllands som Danmarks historie. Sønderjylland (Slesvig) har en lang og kompliceret historie i forholdet mellem dansk og tysk på såvel det storpolitiske og samfundsmæssige plan, som mennesker imellem. Gennem højskoledagen belyses „Den store historie“ med de politiske og samfundsmæssige forhold og de brydninger og modsætninger, der var mellem dansk og tysk og de to mindretal på hver sin side af grænsen. „Den lille historie“ handler om, hvad de politiske beslutninger fik af betydning for de mennesker, der levede og lever her i spændingen mellem det danske og tyske, hvor menneskene på flere planer befandt og befinder i grænselandet. Således kan vi spejle nutiden og vort eget liv i det historiske, da vi alle på hver vores måde lever i et grænseland mellem „Dem og Os“, „Dit og Mit“, „Sandhed og Løgn“.

Aulum Højskoleforening
Vinding-Vind Foredragsforening
Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed

PROGRAM

Kl. 10:30 – 11:30 Gudstjeneste i Aulum Kirke ved valgmenighedspræst Ronald Risvig. Gudstjenestens salmer, musik, tekster og prædiken belyser dagens tema.

Kl. 11:45 – 12:30 Frokost i Aulum Fritidscenter

12.30 – 12:45 Velkommen og sang

12:45 – 14:45 „Den store historie“ Ved Rene Rasmussen, Museumsinspektør på Sønderborg Slot, der skriver: „Sønderjylland (Slesvig) har en lang og kompliceret historie mellem dansk og tysk, mellem Danmark og Holsten. Som grænseland har landsdelen både været bro mellem Danmark og Tyskland og frontlinje i nationalitetskampen mellem dansk og tysk. Som regel har det været begge dele på én gang! Som hertugdømme var Sønderjylland (Slesvig) både et dansk len og samtidig knyttet tæt til Holsten. Men da den nationale tanke og de demokratiske krav om frihed og folkestyre slog igennem i begyndelsen af 1800-tallet, blev spørgsmålet om Sønderjyllands fremtid det mest akutte spørgsmål i dansk historie: Var sønderjyderne en del af det danske folk og hørte landsdelen som sådan med i en folkestyret dansk stat? Eller var de tvært imod slesvig-holstenere, hvis fremtid lå i et samlet Tyskland? Fire krige skulle der til: 1848-1850, 1864, 1866 og 1914-1918, før spørgsmålet blev løst ved i 1920 at dele Sønderjylland mellem Danmark og

Tyskland efter en folkeafstemning. Men der skulle gå endnu en generation, før der faldt ro over grænsen. I 2020 er det 100 år siden, den dansk-tyske grænse blev trukket. Den har vist sin slidstyrke ved at modstå både det tyske mindretals krav om at komme „heim ins Reich“ 1933-1945 og det danske mindretals stærke ønske om et „Danmark til Ejderen“ efter 1945.“

Vil du vide mere kan du se et eller flere, af i alt 10 afsnit om Syd-og Sønderjyllands historie ved museumsinspektør Rene Rasmussen. Du googler blot: **TV Syd 100 år i Syd-og Sønderjylland**

Rene Rasmussen

Kl. 14:45 – 15:15 Kaffepause

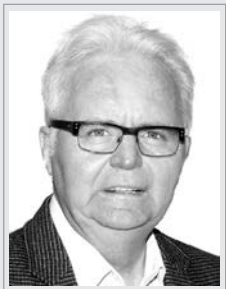
15:15 – 15:45 Musikalsk indslag og fællessange til belysning af dagens tema ved organist Jane Vennersdorf og valgmenighedspræst Ronald Risvig, hvor også kirkesangerne Irene Særkjær og Ninna Hauge Særkjær medvirker

Jane Vennersdorf

Irene Særkjær

Ronald Risvig

Ninna Hauge Særkjær

15:45 – 17:15 „Den lille historie“ Ved Siegfried Matlok, der beretter om: **„En grænseoverskridende historie – personlige erfaringer på begge sider af grænsen og i begge mindretal.“**

Foto: Privat

Siegfried Matlok

Siegfried Matlok er født i 1945 i Sydslesvig i en dansk-tysk grænsfamilie og havde i sin opvækst de nationale modsætninger tæt inde på livet. Matlok gik i skole i Flensborg og blev senere udlært som journalist fra den tysksprogede, men dansksindede avis, *Südschleswigsche Heimatzeitung*. Han var chefredaktør i næsten 40 år på den tyske avis „der Nordschleswiger“ i Aabenraa, og er stadig en aktiv stemme som seniorkorrespondent og politisk kommentator for bladet og i de danske medier.

Du kan opleve Siegfried Matlok fortælle sin livshistorie – du googler blot: **TV – Syd Livshistorier – Siegfried Matlok**

Kl. 17:15 Tak for i dag – en sang og suppe til at gå hjem på.

Søndagens Gudstjeneste foregår i Aulum Kirke, Kirkegade 20, Aulum.

Alle foredrag og al forplejning foregår i Aulum Fritidscenter, Markedspladsen 10, Aulum

TILMELDING OG PRISER

A: Hele dagen inkl. fuld forplejning	kr. 350,00
B: Frokost og Foredrag „Den store historie“ og kaffe	kr. 225,00
C: Kaffe - Foredrag „Den lille historie“ og suppe	kr. 225,00

Drikkevarer betales særskilt

Tilmelding kan ske på to måder:

Enten ved at sende en mail til ronald-risvig@hotmail.com oplys om du tilmelder dig A - B eller C og evt. antal personer for hhv. A - B eller C.

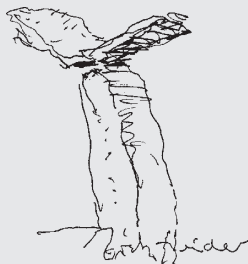
Du kan også ringe til valgmenighedspræst Ronald Risvig på 97 47 24 13 og tilmelde dig.

Tilmelding så tidligt som muligt og senest den 8. januar

Betaling:

Beløbet betales forud på konto nr.: 7617 - 1007891

Ved betaling oplys da navn og antal tilmeldte. Kan man ikke betale ved en af de to nævnte måder, kontakt da Ronald Risvig på telefon 97 47 24 13.

**Aulum Højskoleforening
Vinding-Vind Foredragsforening
Aulum-Vinding-Vind Valgmenighed
[www. avv-valgmenighed.dk](http://www.avv-valgmenighed.dk)**

fremmed menighed end for sin egen, netop en smule mindre frit, et forhold som kunne blive forstærket af den bevågenhed, som Folketingets åbningsgudstjeneste har. Og man ville nemt kunne falde for den fristelse at ville give politikere og radiolyttere 'klar besked' om et eller andet, noget som de møder forholdsvis ofte og glemmer hurtigt.

For at undslippe både ufriheden og fristelsen pålagde jeg mig selv at iagttage tre forhold.

Forberedelsen af prædikenen skulle for det første være så tæt som muligt på den måde, som jeg plejer at forberede mig på. En prædiken bliver til i et møde med teksten eller teksterne, som skal læses højt og gerne et par dage før prædikenen skal skrives. Evangeliets ånd og anliggende får da ganske bogstaveligt tid til skjult at arbejde i præsten. At begynde skrivningen er da at åbne sindet, for at finde ud af, hvad der er sket. Selve skriveprocessen afføder idéer, nye formuleringer, ja helt nye indsigter og dermed en stadig dybere forståelse for, hvad evangeliet rummer af håb og visdom, som blot ligger og venter på, at man som menneske gør erfaringer, der sætter én i stand til at tilegne sig visdommen. At forberede en prædiken er en art erfaringsudveksling med teksterne, og selv efter mange år som præst opdager man med jævne mellemrum, at evangeliet giver nye svar.

Eller man hører bedre og bedre, hvad der bliver sagt. Denne dybde, som der er tale om, tillidsfuldt at møde et sprog for erfaringer, man endnu ikke har gjort, er i mine øjne en af forklaringerne på kristendommens overlevelseskraft. Denne overlevelseskraft vil i princippet træde i karakter hver gang en prædiken skal forberedes.

Det frie flow

En sådan måde at arbejde på kræver et frit flow. Man kan ikke have for mange stemmer til at blande sig, dogmatiske eller politiske f.eks., som sidder på skulderen og udsteder forbud eller sætter røde streger undervejs. Det skal helst være et levende flow, og de bedste prædikener er ofte skrevet i en lang, sammenhængende bevægelse. De mange stemmer er naturligvis med i den opvarmende forberedelse, hvor ånden slumrer, inden man skriver, og man bruger dem derpå til at præcisere og korrigere bagefter. Alt hvad man ved og har lært taler i en vis forstand med, dannelse kaldes det også, og jo mere man har, jo mere har evangeliet at arbejde med i det skjulte. Jo mere har man at sige.

Det andet forhold var, at jeg ikke ville stille mig i tjeneste hos en bestemt politisk opfattelse, hvad farve den end måtte have. Ingen skulle kunne sige, at jeg kun talte for de andre eller gik de politiske modstanderes ærinde. Det er vigtigt ved en sådan officiel lejlighed for hele Danmark at samle i stedet for at sprede.

Det førte naturligt til den tredje regel, at jeg ville tale om det, som ligger før politikken, den kulturelle muld, som politikken vokser ud af. Idealet er at lade dette muldrag høre fra sig, at vise dets frugtbarhed som ytringskraft. En prædiken vil da angå enhver politisk bestræbelse og ethvert individ.

Mediernes forhold til det faktuelle

Efter at have forberedt gudstjenesten og som offentlig optakt til den, har jeg ladet mig interviewe til adskillige medier. En journalist fra DR gravede i den anledning en ti år gammel udtalelse frem om homoseksuelle ægtepars mulighed for at være plejefamilie, som allerede dengang blev misforstået. Det var jeg ikke helt uden skyld i. Udtalelsen var et indlæg i en identitetspolitisk debat, selvom begrebet endnu ikke var i brug, men ikke på nogen måde et angreb på homoseksualitet.

Denne gamle udtalelse har fyldt meget og sat præmisserne for en debat, om jeg ikke var en for kontroversiel person at vælge til åbningsgudstjenesten? Der er med andre gået politik i åbningsgudstjenesten, inden den har været afholdt. Det er som at spise umoden frugt. Og ærgerligt er det, at en række politiske ordførere har udtalt sig om nogle holdninger, jeg ikke har, og man får næppe lejlighed til at korrigere tilbage. Skønt meget opmærksomhedskrævende, går det mig ikke på personligt, og jeg har endda rig lejlighed til at drøfte og afprøve mine holdninger i vigtige sammenhænge udenfor mediernes søgelys. Folkeligt set er det dog forstemmende, at en sådan debat er så svær at korrigere. Direkte skadeligt er det, hvis det er udtryk for, at identitetspolitikken har en slags fripas i debatten, således at enhver kritik af en hvilken som helst minoritet, rettigheder og krænkede følelser på forhånd er mistænkeliggjort. Noget tyder på, at det er tilfældet.

Morten Kvist

REJSE TIL USA - "DRØMMEN OM AMERIKA"

9. - 20. SEPTEMBER 2019

En anderledes rejse i hjertet af USA med historisk og kulturelt indhold om drømmen, som førte over 300.000 danskere til en ny tilværelse i "Guds eget land".

- Mød efterkommere af de danskere, der drog over Atlanten.
- Se hvor de bosatte sig og oplev deres store gæstfrihed og hjertelighed.
- Oplev enestående natur på den storslåede prærie og i de imponerende Black Hills.

Udførligt program og yderligere oplysninger:

Rejseleder Erik Nørkjær på mobil 2161 5501 eller mail: enorkjaer@gmail.com
- og på: www.valgmenigheden.dk eller www.holstebrovalgmenighed.dk

Rejsen arrangeres af: Sdr. Næra Valgmenighed og Holstebro Valgmenighed i samarbejde med Foreningen af Grundtvigske Valg- og Frimenigheder.

Meddelelser fra præsten

Foto: Ulla Skovsbøl

Ronald Risvig

Ferie

Jeg holder ferie i perioden fra den 22. – 30. november, begge dage inkl., og ferie og studiefri fra den 4. februar – 2. marts begge dage inkl. I begge perioder varetager Bent Ole Pedersen gudstjenesterne. For andre kirkelige handlinger som dåb, vielse og begravelse kontaktes præsterne ved Holstebro Valgmenighed Margrethe Dahlerup Koch telefon 21 14 36 58 og Peter Hedegaard telefon 23 67 88 22

Besøg af eller på besøg hos præsten

Jeg kommer gerne på besøg, så sig endelig til, om I ønsker besøg. Det kan både være til en uformel samtale og til mere alvorlige emner, I gerne vil tale om. Husk præsten har tavshedspligt. Og jeg modtager gerne besøg her i præstegården, såvel aftalte som spontane. I er altid velkomne til at kigge ind.

Skriv - eller kom med forslag til stof i bladet

Kirkebladet udkommer tre gange om året. 1. marts., 1. juli., 1. november. Alle er velkomne til at sende indlæg. Ligesom du er velkommen til at komme med forslag til stof, der kan bringes i bladet. Du kan også henvende dig personligt til Ronald, der gerne hjælper med at gøre stoffet klar til bladet. Indlæg til næste nummer skal være fremme senest den 20. januar 2019. Bemærk det tidlige tidspunkt, der skyldes præsten har ferie og studiefri i februar måned. Indlæg sendes til ronald-risvig@hotmail.com

Ønsker du fælles transport eller at gøre brug af kirkebil

Ved Gudstjenester og arrangementer, der ikke er i valgmenighedens eget regi, og hvor nogle af jer måske ønsker og har brug for transportmuligheder, da kan Ronald kontaktes. Han vil så sørge for fælles kørsel eller bestilling af taxa. Kontakt Ronald i god tid og gerne senest en uge før selve arrangementet. Telefon 97 47 24 13

Kirkebil kan benyttes til alle Gudstjenester og arrangementer ved dagen forinden at ringe til: Tommys Taxi, Telefon 97 47 14 00.

Der betales 10. kr. til chaufføren

**Prædiken ved Folketingets åbning
den 2. oktober 2018
i Christiansborg Slotskirke**

Evangelium: Lukas 15,11-32

Salmer DDS nr. 729 - 10 - 108 - 217

*Præst: Morten Kvist, Gjellerup og Herning
Valgmenigheder*

Kristendommens koncentrat

Det er af og til blevet sagt, at kristendommen i koncentreret form kan udtrykkes i to lignelser. Den ene er lignelsen om den barmhjertige samaritaner, der eksemplarisk handler om næstekærlighed, både som et ydre fænomen, at man skal hjælpe sin nødstedte næste, og som et indre fænomen, at det er Gud, som gør et menneske næstekærligt. Den anden lignelse er netop om den fortabte søn, som handler om nåde. Nåde både i ydre forstand, at den hjemvendte søn får lov til at komme hjem og indtræde i sin faders hus, idet husets orden, den faderlige autoritet, loven viger; og nåde i indre forstand, at faderen ikke kan holde sine kærlige følelser tilbage. Han lader sit hjerte og sin glæde løbe af med sig.

Når kristendommen i koncentreret form kan udtrykkes i disse to lignelser, skyldes det sandsynligvis, at de er gode fortællinger, nemme at huske, og måske især at de har en tydelig moralsk dimension: Den nødstedte skal hjælpes, og vi skal kunne lade nåde gå for ret. Sådanne moralske udsagn er i udgangspunktet ret nemme at forholde sig til, og der er jo ingen grund til at gøre tilværelsen mere kompliceret end højst nødvendigt.

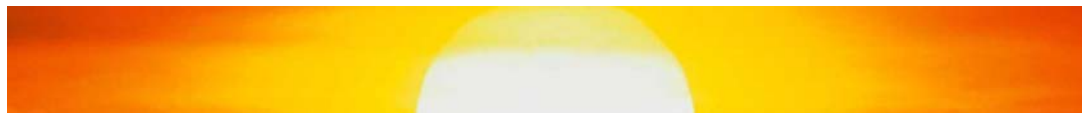
Nåden og Den fortabte søn

Holder vi os nu til lignelsen om den fortabte søn, er der dog mere at sige. Lignelsen er ikke først og fremmest en moralsk fortælling om at lade nåde gå for ret, men forholdet mellem nåde og ret er altid en følge af noget andet. Det er dette 'andet', som er lignelsens egentlige centrum eller det skabende punkt, kunne vi kalde det.

Sagen kompliceres lidt af, at dette 'andet' også kaldes nåde. Vi er tilbøjelige til at forstå ordet nåde netop juridisk eller moralsk som f.eks. i udtrykket at lade nåde gå for ret. Det har omfattende konsekvenser. Det giver os et billede af Gud som først og fremmest en dommer, hvis vrede vi ikke må vække, og hvis lov vi derfor skal holde. Gud har givet menneskene en moralsk lov, som udmøntes i en juridisk lov i form af paragraffer, som igen bliver til domme afsagt af en dommer. Den øverste dommer er i sidste ende Gud. Faderen i lignelsen er begribeligvis et billede på Gud, hvis lov og domme opretholder husets orden, men i dag lader han altså nåde gå for ret.

Nu påstår vi så, at vi skal bagom denne juridiske forståelse af nåden, ikke fordi den er forkert, men fordi den er utilstrækkelig. Flere steder i NT bruges udtrykket 'nådens rige fylde', og det er denne rigdom, vi skal på sporet af. Nåde som fylde og åndelig rigdom.

Nåde er livsfylde. Nu kan tilværelsen være fyldt af så meget, uro, indtryk og bekymringer f.eks., men selvfølgelig også af glæde og forventning og ikke mindst praktiske anliggender, hvilken frakke, man skal tage på, hvad man skal spise, og hvornår toget går. Ud fra lignelsen kan vi sige, at faderen sikkert var fuld af savn efter sin yngste søn,

lad os kalde det en grundstemning, der summede med i alt, hvad han i øvrigt måtte fylde sin dag med. Den ældre broder blev fyldt af misundelse og jalousi, da den fortabte lillebror vendte tilbage. Et menneskes liv kan være og er som regel fyldt af meget forskelligt.

Nåde som livsfylde er derimod ånd, det vil sige en måde at forholde sig til livets mange tilskikkelser på, altså hvordan man tager, hvad der sker og med hvilken indstilling, man tager sine beslutninger. Nåden er ideelt set at have Guds ånd i hjertet og at lade denne ånd gennemstrømme og fylde alt, hvad man siger og gør.

Nåden som gave

Et sådant ideal giver det dog ikke mening at stræbe efter, for det ligger helt udenfor vores rækkevidde. Jesus var nåden i levende live, og derfor var han også Kristus, Guds søn, skaberkraften i egen person, hvad han jo heller ikke havde valgt at være eller stræbt efter at blive. Han forblev simpelthen tro mod sin bestemmelse, ikke mod et ideal.

Vi kan få hans ånd i hjertet som en gave, og jo mere den fylder jo bedre er det selvfølgelig, men vi kan altså ikke selv beslutte os for, at det skal ske. Heri ligger netop nådens storhed, at den er en magt, der både kan og vil erobre hjertet på trods af vore egne anliggender, endda på trods af gode hensigter og god moral. Vi kan sige, at nåden suspenderer os selv, og føje til, at det selvfølgelig får alle mulige konsekvenser, men ikke altid dem, vi ønsker, og overskue dem kan vi slet ikke. Hvilke konsekvenser ville det f.eks. få på lidt længere

sigt, at faderen i lignelsen bryder husets orden og skyder retfærdigheden til side? Vil det få den ældste søn til at bryde op og vende hjemmet ryggen?

Det er interessant at vide, at Martin Luther også kaldte nåden for retfærdighed. Nåde, retfærdighed og tro er i realiteten det samme. Når vi hører det kendte udtryk 'retfærdiggørelse ved tro' og ikke ved gerninger, så lyder det let som om, troen er noget, vi skal tage os sammen til, at vi skal præstere tro, som dermed blot har indtaget gerningernes plads. Vi bliver ikke retfærdiggjort af de gode gerninger, men af tro, har vi lært, og dog klinger det af noget, vi selv skal sørge for. Vi skal imidlertid hele tiden tænke på både tro, nåde og retfærdighed som noget passivt, som noget, der sker med os. Martin Luther forsøgte på mangfoldige måder at beskrive, hvad troen, retfærdigheden og nåden er, i en vis forstand var det det eneste, han gjorde. Han skriver et sted: „Retfærdighed har ikke at gøre med vore gerninger, men er helt anderledes. Nemlig en passiv retfærdighed. For når det gælder den, hverken gør eller giver vi Gud noget. Men vi er blot modtagende og lader en anden, nemlig Gud, virke i os. Denne retfærdighed er hyllet i et mysterium, som verden ikke kan begribe.“ (Store Galaterbrevskommentar, indl.).

Nåden er over alt

Vi kan undlade at stille os i vejen for Guds nåde, vi kan prøve, og vi kan bede om den. Det er ikke så lidt endda, helt sikkert nok til, at man kan blive opfattet som anderledes og mærkelig og afvigende og kan få

verdens modstand at føle. For Guds nåde eller åndens gerning i os er ikke konform med verden, med hvad vi selv vil, eller de ordninger, vi har lavet for at beskytte både det fælles samfund og vore formuer.

Vender vi så tilbage til lignelsen igen og nu lidt klogere end før, da har vi lært at se nåden alle vegne, den kan endda være på færde i den yngste søns hovmodige opbrud. Han ser ganske vist ud til kun at ville sit eget, men i det store, guddommelige perspektiv kunne det jo være, at han skulle have en lærestreg, at han skulle lære nåden at kende på den hårde måde, for at forstå, hvad han rettelig lever af, i dette tilfælde sin faders kærlighed. Nåden er helt sikkert på færde, da han „gik i sig selv“, som der står, og finder ud af, at han vil ydmyge sig og vende hjem, ja at han allerede er ydmyggjort ved at *ville* vende hjem tomhændet og æreløs. Nåden er selvfølgelig på færde i faderens modtagelse, og det store er ikke alene, at faderen suspenderer al orden og slagter fedekalven, men især at han ikke kan lade være. Han overgiver sig til den nåde, som lever i ham, stiller sig netop ikke i vejen for den, idet han løber sin søn i møde.

Det betyder, at Guds nåde får den allerhøjeste status i menneskenes og dyrenes og alt det levendes skabte verden. Vi skal lære at se nåde overalt, og med lignelsen om den fortabte søn i ryggen har vi de bedste forudsætninger for at gøre det.

Husk

Da skal vi huske tre ting: For det første, at lignelsen for en stund suspenderer en husorden, loven. Faderen nedbryder i ydre

forstand sin egen autoritet, men netop kun i lovens ydre forstand, for i stedet at indsætte sin kærlighed som den nye og højeste autoritet; den kan til gengæld kun administreres af ham selv. Han kan ikke overlade den til f.eks. en forvalter.

Det betyder for det andet, at lignelsen rokker ved et moralsk fundament. Kærligheden sættes over loven, men fordi den netop er personlig, findes den som noget andet og bedre end samfundet, endda som en forstyrrelse af samfundet, for dets ordninger kan ikke bygges på dette højeste, som nåden er, livets fylde.

For det tredje skal vi huske at se hele lignelsen fra den ældste brors perspektiv. Ikke for at give ham ret eller betvivle faderens kærlighedshandling og dens storhed, men for at lære at se nåden også derfra. Den ældste søn skal lære at give slip på sig selv og sit eget, lægge misundelsen og jalousien bag sig, for det er nåden, hvor han er. Ham ligner vi oftere end vi ligner den yngre, der skejede ud, brugte alle pengene på sprut og damer og havde en festlig tid. Begge sønner ender et sted, hvor de har brug for at lære at se nåden i deres egen tilværelse, at den er fyldt af nåde og vel mest det. Den yngre lærte det hurtigere end den ældre. 'Hellere lille og vågen end stor og doven', kunne han være fristet til at sige. Den store kunne så svare igen med et andet ordsprog: 'Hellere rig og rask end syg og fattig'. Sammen og i kor kunne de derpå passende sige: „Alt af nåde“, og se! - det ville være en forbrødring.

Amen

Rejsebeskrivelse

Foto: RR

Af Olga og Boye Bruhn
Tidligere præstefolk i Estvad- Rønbjerg
og som deltog i valgmenighedens rejse til Færøerne
den 10.- 17. juli

Se fotos fra rejsen andre steder i bladet

En rejse til Færøerne „Dit hjertes øer“

var overskriften på en tur til Færøerne arrangeret af Ronald Risvig og Eiler Hammer.

Ronald behøver ikke nærmere præsentation. Han har hjertet med i alt, hvad han har med at gøre – og det gælder også, når talen er om Færøerne, hvor han har opholdt sig i lange perioder.

Hans Eiler Hammer er færing og er nu sognepræst på Sjælland efter at have været præst i Klaksvig i 8 år. Det var altså to erfarne og engagerede rejseledere, vi 30 deltagere havde med på turen, der for os blev en enestående, god oplevelse.

Vi kørte sidst på eftermiddagen den 10. juli i bus fra Aulum til Billund lufthavn, hvor vi gik ombord i et af Atlantic Airways fly, der i løbet af to timer bragte os til Færøerne.

Fra lufthavnen kørte vi til Klaksvig – Færøernes næststørste by. Vejret var godt og natten lys, så allerede på turen til hotellet, hvor vi overnattede hele ugen, fik vi et indtryk af, hvad der ventede os de næste dage. En enestående flot natur med høje fjelde, vandfald, tågebanker, fugle, får, tunneler under fjeld og fjord og en luft ubeskrivelig ren og klar.

Næste morgen blev vi efter morgenmad og morgensang præsenteret for hinanden, og vi fandt hurtigt ud af, at vi var i godt selskab.

I Klaksvig så vi Christianskirken, der især er kendt for sit alterbillede, et freskomaleri af Joakim Skovgaard, der skildrer Jesu lignelse om det store gæstebud.

Kirken kan rumme 1000 mennesker, en stor kirke til en by på godt 4000 indbyggere. Men det siger noget om den færøske befolkning, hvor de fleste har en levende tro på Gud, og hvor det at gå i kirke er en vigtig del af menneskelivet.

Efter en rundtur i Klaksvig kørte vi til Vidareidi, Færøernes nordligste bygd, hvor Barbara – kendt fra Jørgen-Frantz Jacobsens berømte roman af samme navn – i 17hundredetallet levede som præstekone. Her stiftede vi også bekendtskab med færøsk madkultur, idet vi i en lille, lokal restaurant fik serveret fugl (Lomvie) med nye kartofler og til dessert rabarberkage. Kartofler og rabarber ser man overalt i de beskedne køkkenhaver rundt på øerne, hvor der ellers ikke gror ret meget andet end græs. Det er der til gengæld meget af – og smuk, frodig grønt falder én i øjnene overalt, hvor man vender blikket hen.

Øerne rundt

Og nu vil det føre for vidt at skildre alle de gode oplevelser, vi havde i den uge, vi var på øerne. Derfor vil vi kun nævne det, der gjorde størst indtryk på os. Torshavn, verdens mindste hovedstad, er en oplevelse i sig selv, en skøn blanding af gammelt og nyt. Vi gik rundt i de smalle gader med de gamle, smukke huse på Tinganes, der rummer verdens ældste parlament, der kan føres tilbage til vikingetiden, så det flotte kunstmuseum og besøgte Brødremenigheden, der ikke må forveksles med menigheden af samme navn i Christiansfeld. Menigheden anerkender ikke barkedåben og har ingen præster, er selvstyrende og minder på mange måder om en pinsemenighed. Ca. 10 % af øernes indbyggere – som oftest den mest

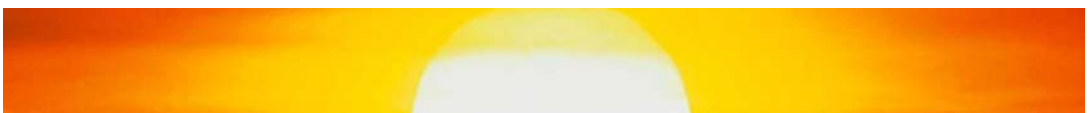
velhavende del af befolkningen – er tilknyttet menigheden, der gæstfrit bød os indenfor i et pompøst palads beliggende midt i Torshavn. Vor vært var ikke til sinds at diskutere trosspørgsmål, så det undgik vi. Men at menigheden har medført megen splittelse blandt Færøernes befolkning, er der slet ingen tvivl om.

På Vestmanna sejlede vi gennem sundet ud på Atlanterhavet, hvor båden førte os forbi høje fuglefjelde og dybt ind i grotter udhulet af havet. En enestående flot naturoplevelse.

I Tjørnuvik, der ligger mellem fjelde på tre sider og Atlanterhavet på den fjerde, blev vi gæstfrit modtaget af bygdens 65 beboere. Vi var til koncert i kirken, hvor kingokoret sang. En speciel og fascinerende oplevelse. Efter at vi var blevet modtaget i bygdehuset med en ordentlig dram, fik vi serveret færøsk festmad. Aftenen sluttede med, at værter og gæster dansede færøsk kædedans.

Om søndagen var vi til gudstjeneste i Fuglefjords store og flotte kirke. Hans Eiler og Ronald stod for gudstjenesten på færøsk og dansk. Senere på dagen var vi inviteret til kaffe i forskellige hjem. Vi havde en spændende eftermiddag i et hjem fyldt med bøger og kunst, og vi fik et godt indtryk af livet på Færøerne i fortid og nutid.

Fortsættes på side 24

Aulum Vinding Vind Valgmenighed Gudstjenester

04.nov.	Alle Helgen	Aulum	kl. 13:30	Ronald R	Se omtale
11. nov.	24. søndag efter trinitatis	Vinding	kl. 10:30	Ronald R	
18. nov.	25. søndag efter trinitatis	Vind	kl. 10:30	Bent Ole P	
25. nov.	Sidste søndag i kirkeåret	Vinding	kl. 10:30	Bent Ole P	
02. dec.	1. søndag i advent	Aulum	kl. 19.00	Ronald R	Se omtale
09. dec.	2. søndag i advent	Vinding	kl. 10:30	Ronald R	
16. dec.	3. søndag i advent	Vind	kl. 16:00	Bent Ole P	
24. dec.	Juleaftensdag Vind kl. 13:00	Aulum	Kl. 14:45	Ronald R	
25. dec.	Juledag	Vinding	kl. 10:30	Ronald R	
01. jan.	Nytårsdag	Aulum	KL. 13:30	Ronald R	Se omtale
13. jan.	1.s.e.H3k Højskoledag	Aulum	kl. 10:30	Ronald R	Se omtale
20. jan.	2.s.e.H3K	Vinding	kl. 10:30	Bent Ole P	
27. jan.	3.s.e.H3K	Vind	kl. 10:30	Ronald R	
03. feb.	Kyndelmisse	Vinding	kl. 19:00	Ronald R	Se omtale
10. feb.	Sidste søndag e.H3K	Aulum	kl. 10:30	Bent Ole P	
17. feb.	Septuagesima	Vind	kl. 10:30	Bent Ole P	
24. feb.	Seksagesima	Aulum	kl. 16:00	Bent Ole P	
03. marts	Fastelavn	Vinding	kl. 10:30	Ronald R	
10. marts	1.søndag i fasten	Vind	kl. 10:30	Ronald R	

PLEJEHJEMSGUDSTJENESTER

06. november Sørvad Plejecenter kl. 10:30

04. december Advents- og julegudstjeneste for Sørvad Plejecenter, Kastaniegården og Birketoft. Se omtale

24. december Juleaftensdag Sørvad Plejecenter kl. 10:30

Gudstjenester for januar – marts 2019 var ikke planlagt ved redaktionens ophør.

Plejehjemsgudstjenesterne er åben for alle interesserede, såvel pårørende som andre. Ronald Risvig er præst ved alle gudstjenesterne

Foto: Privat

Færøgruppen er her samlet i Gøte Kirke.

I Kirkjubøur ligger Færøernes ældste kirke fra den tidlige middelalder. Ved siden af finder vi ruinerne af Magnus Katedralen, der vist nok aldrig blev fuldført. Pengemangel og senere reformationen kom på tværs.

Nabo til kirken er den gamle kongsgård. Her serverede kongsbonden en udsøgt middag i røgstuen, verdens ældste træhus, i hvert fald 900 år gammel. Kongsgården er gået i arv i en ubrudt række fra far til søn gennem 18 generationer, og den 19. er på vej. Det siger noget om færingernes kærlighed til traditionen og historien

Inden hjemrejsen besøgte vi Færøernes krigsmuseum. Under 2. verdenskrig var øerne besat af englænderne, en fredelig besættelse, men mange færinger omkom under fiskeri, og især når fiskene skulle sejles til England. Under krigen fik færingerne lov til at bruge deres eget flag. Det var også på tide for et frihedselskende folk.

Vi kunne berette meget mere om en enestående, veltilrettelagt, lærerig og spændende tur, som vi er taknemmelige over at måtte have deltaget i.

Olga og Boye Bruhn, Sevel